

Vår referens: Dnr 22-1322

Konsekvensutredning avseende nya föreskrifter om utlämning av abonnentuppgifter

Post- och telestyrelsen (PTS) avser att med stöd av xx § förordningen (2022:xxx) om elektronisk kommunikation besluta om nya föreskrifter avseende skyldighet att lämna ut abonnentuppgifter.

PTS redovisar härmed sin utredning enligt förordning (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Förslag till nya föreskrifter bifogas, se Bilaga.

1. 1 Inledning

PTS är sektorsmyndighet för området elektronisk kommunikation i Sverige.

1.1 Bakgrund

För att underlätta användarnas sökning av teleadresser på en konkurrensutsatt telemarknad, har det alltsedan telelagens ikraftträdande 1993 funnits en skyldighet för tillhandahållare av telefonitjänster att på skäligen villkor lämna ut uppgifter om enskildas teleabonnemang till tillhandahållare av nummerupplysningstjänster. Skyldigheten syftar till att ge grundläggande förutsättningar för den som vill skapa en sammanhållen nummerupplysningstjänst omfattande samtliga operatörers abonnenter.

Inledningsvis ålades skyldigheten innehavare av teletillstånd genom att PTS meddelade tillståndsvillkor, men 1997 utsträcktes skyldigheten genom ändring av telelagen till att omfatta även anmälningspliktiga operatörer. PTS bemyndigades att meddela närmare föreskrifter om det sätt på vilket detta skulle ske.

År 2002 ändrades telelagen på så sätt att abonnentuppgifterna skulle lämnas ut på villkor som var rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande. PTS bemyndigades att meddela föreskrifter om hur uppgifterna skulle lämnas ut.

Telelagens bestämmelser överfördes 2003 till 5 kap. 7 § första stycket 4 lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation. Bestämmelsen genomförde artikel 25.2 i USO-direktivet 2002/22/EG. Efter ändring genom lag (2011:590) återfinns bestämmelsen numera som punkt 3 i samma stycke, och har följande lydelse.

Den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät eller en allmänt tillgänglig telefonitjänst ska

3. på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och ickediskriminerande tillgodose varje rimlig begäran om att lämna ut abonnentuppgifter som inte omfattas av sekretess eller tystnadsplikt enligt lag till den som bedriver eller avser att bedriva abonnentupplysning,

Enligt 5 kap. 7 § andra stycket får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om på vilket sätt skyldigheterna ska fullgöras, undantag från skyldigheterna, samt vilka uppgifter som omfattas av skyldigheterna.

Enligt 30 § förordningen (2003:396) om elektronisk kommunikation får PTS utfärda föreskrifter om på vilket sätt skyldigheten enligt 5 kap. 7 § LEK ska fullgöras.

PTS beslutade i maj 2005 om sådana föreskrifter om skyldighet att lämna ut abonnentuppgifter (PTSFS 2005:3). Föreskrifterna ändrades genom PTS ändringsföreskrift PTSFS 2009:1, varvid bilagan om vilka abonnentuppgifter som skulle lämnas ut upphävdes. Syftet med föreskrifterna är främst att förtydliga på vilket sätt skyldigheten ska fullgöras.

1.2 Ny lagstiftning

Med anledning av EU-direktivet kommer en ny lag om elektronisk kommunikation (nya LEK) att införas i Sverige. I förslaget till den nya lagen finns i 7 kap. 38 § en bestämmelse som föreskriver att den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst ska vara skyldig att, till den som bedriver eller avser att bedriva abonnentupplysning, lämna ut sådana abonnentuppgifter som inte enligt lag omfattas av sekretess eller tystnadsplikt. Bestämmelsen genomför artikel 112.1 i direktiv (EU) 2018/1972 (kodexen).

Enligt xx § förordningen (2022:xxx) om elektronisk kommunikation får PTS utfärda föreskrifter om på vilket sätt skyldigheten enligt 7 kap. 38 § LEK ska fullgöras.

Mot bakgrund av den nya lagstiftningen finns behov av att se över de befintliga föreskrifterna.

2. Beskrivning av problemet och vad PTS vill uppnå

2.1 Syftet med föreskrifterna

Som beskrivits ovan är syftet med reglerna om utlämnande av abonnentuppgifter att ge grundläggande förutsättningar för den som vill skapa en sammanhållen nummerupplysningstjänst omfattande samtliga operatörers abonnenter. På så sätt kan allmänheten få tillgång till telefonnummer och andra typer av abonnentuppgifter.

I samband med tillämpningen av skyldigheten uppstår en rad frågor om vilka uppgifter som ska lämnas ut samt på vilket sätt detta kan ske som kan leda till tillämpningssvårigheter. Liksom tidigare ser PTS därför att det finns behov av att myndigheten meddelar föreskrifter om detta. De nuvarande föreskrifterna behöver dock anpassas för att stå i överensstämmelse med den nya lagstiftningen. Det finns också anledning att se över vilka uppgifter som ska lämnas ut.

2.2 Vilka uppgifter som ska lämnas ut

PTS beslutade i maj 2005 om föreskrifter om skyldighet att lämna ut abonnentuppgifter (PTSFS 2005:3). I bilaga 1 till föreskrifterna fanns en omfattande lista på vilka uppgifter som skulle lämnas ut för abonnentupplysningsändamål om abonnenten gett sitt samtycke och enligt abonnentens val.

Föreskrifterna ändrades genom PTS ändringsföreskrifter PTSFS 2009:1, varvid 3 § och bilaga 1, avseende vilka abonnentuppgifter som skulle lämnas ut, upphävdes. Istället blev det upp till den enskilde tjänsteleverantören att bedöma vad som skulle lämnas ut med beaktande av gällande bestämmelser i LEK och gällande personuppgiftsreglering. Vissa operatörer fortsatte att lämna ut uppgifter i enlighet med PTS lista från 2005, medan andra inskränkte utlämnandet till namn, adress och telefonnummer. För att skapa enhetlighet finns det därför skäl för PTS att föreskriva vilka abonnentuppgifter som ska lämnas ut.

En tvist mellan den nederländska operatören KPN och dåvarande regleringsmyndigheten OPTA, gällande möjligheten för privata företag att få tillgång till vissa uppgifter om KPN:s abonnenter för att kunna upprätta telefonkataloger, föranledde en nederländsk domstol att begära förhandsavgörande från EU-domstolen.¹

Enligt EU-domstolen utgör skyddet för personuppgifter och privatlivet en väsentlig faktor som ska beaktas vid bedömningen av vilka uppgifter som en operatör är skyldig att tillhandahålla en utomstående konkurrent.

Med utgångspunkt i taltelefonidirektivet 98/10/EG gjorde EU-domstolen bedömningen att uttrycket ”ändamålsenlig information” endast avser uppgifter om de abonnenter som inte har motsatt sig att upptas i en offentlig förteckning och bara sådana uppgifter som behövs för att användarna av en abonnentförteckning ska kunna identifiera de abonnenter de söker. I dessa uppgifter ingår i princip abonnenternas namn och adress, inklusive postnummer, samt det eller de telefonnummer som de har tilldelats av organisationen i fråga. Det står dock medlemsstaterna fritt att föreskriva att även andra uppgifter ska tillhandahållas

---

¹ Dom av den 25.11.2004 – mål C-109/03 p.32 och 36

användarna om dessa uppgifter med hänsyn till speciella nationella förhållanden förefaller nödvändiga för att abonnenterna ska kunna identifieras.

Det råder inga sådana speciella nationella förhållanden i Sverige som gör det nödvändigt att lämna ut ytterligare uppgifter för att abonnenterna ska kunna identifieras. PTS bör därför föreskriva att de abonnentuppgifter som ska lämnas ut för abonnentupplysningsändamål är abonnentens namn, adress och telefonnummer.

2.3 Vilka som omfattas av kraven i föreskrifterna

I 5 kap. 7 § första stycket 4 lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation ålades den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät eller en allmänt tillgänglig telefonitjänst att lämna ut abonnentuppgifter.

I 1 § PTSFS 2005:3 anges att föreskriftens tillämpningsområde avser tjänsteleverantörer. I 2 § anges att med tjänsteleverantör avses den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst.

I förslaget till 7 kap. 38 § ny lag om elektronisk kommunikation åläggs den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst att lämna ut abonnentuppgifter. Skyldigheten omfattar således inte längre den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät. I stället omfattas förutom de som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst även leverantörer av nummerbaserade interpersonella textmeddelandetjänster, t.ex. SMS. Föreskrifterna bör således utformas i enlighet med detta.

Den nya föreskriftens 2 § föreslås därför få lydelsen ”tjänsteleverantör: den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst.”

2.4 Tidpunkt och form för utlämnande

PTS har tidigare handlagt ett flertal tillsynsärenden och tvister avseende hur och när abonnentuppgifter ska lämnas ut. Det finns därför ett behov av att föreskriva hur detta ska ske.

Enligt nu gällande föreskrifter ska tjänsteleverantören dels lämna ut abonnentuppgifterna vid ett tillfälle (bulkutlämnande), dels en gång per dygn lämna ut nya och ändrade uppgifter, om inte annat har överenskommits.

PTS bedömer att dessa föreskrifter även fortsättningsvis bör gälla.

2.5 Vissa bestämmelser i nuvarande föreskrifterna bör utgå

Andra meningen i 1 § i de nuvarande föreskrifterna, om utlämnande av abonnentuppgifter till alarmeringscentraler enligt 6 kap. 22 § första stycket 8 lagen om elektronisk kommunikation, bör tas bort. Bestämmelserna i 6 kap 22 § LEK har överförts till 9 kap 33 § i den nya lagen, och avser utlämning av uppgifter om abonnemang på begäran från åklagarmyndighet, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Kronofogdemyndigheten, Skatteverket, Finansinspektionen, Konsumentombudsmannen, Läke-medelsverket, Konsumentverket och regionala alarmeringscentraler. En sådan begäran om utlämning kan avse andra uppgifter än de som är nödvändiga för abonnentupplysning. Hänvisningen saknar därför relevans i det här sammanhanget.

5 § PTSFS 2005:3 föreskriver att ”Abbonentuppgifter som erhålls enligt denna föreskrift får endast användas för ändamålet abonnentupplysning.” Användningsområdet för de aktuella uppgifterna beror helt på vilket medgivande abonnenten givit mottagaren av uppgifterna, och PTS bör därför inte inskränka den enskildes rätt att själv bestämma över hur uppgifterna används. Bestämmelsen bör därför tas bort.

3. Alternativa lösningar och vilka effekterna blir om någon ändring inte kommer till stånd

Med hänsyn till att de legala förutsättningarna ändras genom den nya lagstiftningen måste PTS se över föreskrifterna. T.ex. förändras ju, som ovan beskrivits, formuleringen av vilka som omfattas av skyldigheten i den nya lagen. Att inte vidta någon åtgärd alls är således inte ett alternativ.

Utan föreskrifter på området finns en avsevärd risk för att det uppstår oenigheter mellan aktörer om vad som ska lämnas ut, och hur detta ska ske, vilket framgår av att det tidigare uppstått tvister mellan aktörer om detta.

När det gäller övervägandena avseende de enskilda bestämmelserna i föreskrifterna, se ovan avsnitt 2.

4. Aktörer som berörs av regleringen

4.1 Vilka träffas av bestämmelserna i föreskrifterna?

Som framgått ovan i avsnitt 2.3 riktar sig föreskrifterna, liksom den underliggande lagbestämmelsen, mot den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst. Frågan är vilka dessa aktörer är i praktiken.

Telefonnummer tilldelas abonnenter för att operatören ska kunna tillhandahålla fasta eller mobila telefonitjänster. Mobiloperatörer tillhandahåller utöver telefonitjänsten även sms-tjänst knutet till samma telefonnummer som abonnenten använder för telefoni. De företag som omfattats av skyldigheten enligt USO-direktivet är således företag som tillhandahåller abonnemang för fast eller mobil telefoni. Eftersom sms-tjänsten förutsätter ett abonnemang för mobiltelefoni och inte tillhandahålls som separat tjänst har abonnentuppgifter om användare av sms-tjänster i praktiken omfattats av utlämningskyldigheten.

Det bör också påpekas att operatörer som endast tillhandahåller fasta telefonitjänster genom s.k. förval, och således inte tilldelar sina abonnenter telefonnummer, inte omfattats av skyldigheten att lämna ut abonnentuppgifter.

Med interpersonella kommunikationstjänster avses enligt ingressen 17 till kodexen tjänster som möjliggör ett interpersonellt och interaktivt utbyte av information och som omfattar tjänster som traditionella röstsamtal mellan två individer men även alla typer av e- postmeddelanden, meddelandetjänster eller gruppchattar. Interaktiv kommunikation innebär att tjänsten gör det möjligt för mottagaren av informationen att svara.

Enligt ingressen 18 till kodexen omfattar nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster både tjänster till vilka slutanvändarnummer tilldelas för att säkerställa slutanvändarnas möjlighet att nå varandra och tjänster som gör det möjligt för slutanvändarna att nå personer som har tilldelats sådana nummer. Enbart användningen av ett nummer som identifierare bör inte anses motsvara användningen av ett nummer för anslutning till allmänt tilldelade nummer och bör därmed inte i sig anses räcka för att en tjänst ska anses som en nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst.

Det senare innebär att en tjänst som t.ex. Whatsapp, som använder mobiltelefonens telefonnummer som identifierare, men använder mobiltelefonens ip-adress för

dirigering av samtalet eller meddelandet, är en interpersonell kommunikationstjänst, men inte en nummerbaserad sådan.

De nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster som tilldelas nummer i Sverige är fasta och mobila telefonitjänster. Sms-tjänster är också nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster, men som nämnts ovan utnyttjar sms-tjänsten samma telefonnummer som tilldelats för mobiltelefoni. Sms-tjänster för interpersonell kommunikation tilldelas inte telefonnummer för att tillhandahållas som separat tjänst.

Sms-tjänster som tilldelats nummer för att förmedla maskin-till-maskin-kommunikation eller som används för företags marknadsföring utgör inte interpersonella kommunikationstjänster.

4.1.1 Skillnad mot tidigare föreskrifter

Den krets som omfattades av skyldigheten att lämna ut abonnentuppgifter enligt 5 kap. 7 § första stycket 4 lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation var ”den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät eller en allmänt tillgänglig telefonitjänst”.

I prop. 2002/03:110 sid. 237 hänvisades till artikel 25.2 i USO-direktivet, av vilken framgår att skyldigheten omfattar samtliga företag som tilldelar abonnenter telefonnummer.

Den krets som nu omfattas av skyldigheten att lämna ut abonnentuppgifter enligt 7 kap. 38 § lagen (2020:xxx) om elektronisk kommunikation är den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst. Av proposition 2021/22:136 sid. 309 framgår följande.

”Det som är nytt i EU-direktivet är att skyldigheten uttryckligen gäller tillhandahållare av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster, medan regleringen i USO-direktivet avser företag som tilldelar telefonnummer. I övrigt har artikeln endast genomgått vissa språkliga ändringar. Bestämmelserna om skyldighet att lämna ut abonnentuppgifter bör därför föras över till den nya lagen. Skyldigheten bör i enlighet med direktivet omfatta tillhandahållare av allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster.”

Vidare framgår av beaktandesats 299 i kodexen att

”Effektiv konkurrens har utvecklats när det gäller tillhandahållandet av nummerupplysningstjänster och abonnentförteckningar bland annat enligt artikel 5 i kommissionens direktiv 2002/77/EG (1). För att upprätthålla denna effektiva konkurrens bör alla tillhandahållare av nummerbaserade interpersonella

kommunikationstjänster som tilldelar sina slutanvändare telefonnummer från en nummerplan fortsätta att vara skyldiga att tillhandahålla relevant information på ett skäligt, kostnadsorienterat och icke-diskriminerande sätt.”

Kretsen som omfattas av skyldigheten att lämna ut abonnentuppgifter har således ändrats från att tidigare enligt USO-direktivet omfatta samtliga företag som tilldelar abonnenter telefonnummer, till att enligt kodexen istället omfatta tillhandahållare av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster som tilldelar sina slutanvändare telefonnummer från en nummerplan.

4.1.2 Sammanfattning

De aktörer som berörs av förslaget till ny föreskrift är samma operatörer som idag tillhandahåller fasta och mobila telefonitjänster, och som redan nu berörs av gällande föreskrifter om att lämna ut abonnentuppgifter.

Att nummerbaserade interpersonella textmeddelandetjänster, t.ex. SMS, numera omfattas av bestämmelserna medför inte att antalet berörda aktörer ökar. Interpersonella SMS-tjänster tillhandahålls av de mobiloperatörer som via samma telefonnummer tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst.

4.2 Vilka kan använda sig av föreskrifterna?

Av förslaget till 7 kap. 38 § ny lag om elektronisk kommunikation framgår att skyldigheten att lämna ut uppgifter gäller utlämnande till ”den som bedriver eller avser att bedriva abonnentupplysning.” Det finns idag flera företag på marknaden som gör detta.

Dessa aktörer träffas inte direkt av bestämmelserna i PTS föreskrifter, men de kommer att dra nytta av föreskrifterna, och berörs således indirekt.

5. Konsekvenser

5.1 Kostnadsmässiga konsekvenser

Med införandet av de nya föreskrifterna kommer samma operatörer som tidigare att lämna ut uppgifter om samma abonnenter som tidigare, enligt samma rutiner och

med samma intervall som tidigare. Det medför således ingen skillnad jämfört med nuläget, och det uppstår därför inte några nya kostnader.

Att skyldigheten att lämna ut abonnentuppgifter nu begränsas till att endast omfatta abonnentens namn, adress och telefonnummer medför att vissa operatörer, som tidigare lämnat ut ytterligare abonnentuppgifter som t.ex. personnummer, nu kan välja att begränsa den utlämnade mängden personuppgifter. Detta kan initialt orsaka smärre anpassningskostnader i form av mjukvaruanpassningar av engångskaraktär för dessa operatörer.

5.2 Påverkan på konkurrensförhållandena

Skyldigheterna gäller samtliga företag som tillhandahåller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst, och kan inte anses påverka konkurrensförhållandena mellan dessa. Såvitt gäller företag som bedriver eller avser att bedriva abonnentupplysning så torde konkurrensen mellan dessa påverkas positivt av att det finns tydliga regler om vilka uppgifter som ska lämnas ut och i vilken form. Någon skillnad mot nu gällande föreskrifter kan dock inte förutses.

5.3 Annan påverkan på företagen

Föreskrifterna bedöms inte medföra några ytterligare konsekvenser för berörda företag.

5.4 Sammanfattning av konsekvenserna

Sammantaget kommer den nya föreskriften inte att medföra några förändringar för aktörerna jämfört med nu gällande föreskrifter, och de kostnadsmissiga konsekvenserna är obetydliga i sammanhanget.

6. Övrigt

6.1 Regleringens överensstämmelse med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU

Genom bestämmelserna i 7 kap. 38 § lagen (2020:xxx) om elektronisk kommunikation genomförs artikel 112.1 i direktiv (EU) 2018/1972 (kodexen).

De nya föreskrifterna är en följd av de begrepp som används i kodexen. De överensstämmer också med den praxis som finns på området från EU-domstolen.

Förslaget till nya föreskrifter överensstämmer därför med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

6.2 Behovet av särskilda hänsyn till små företag

Företag som i dagsläget lämnar ut fler abonnentuppgifter än namn, adress och telefonnummer kan nu välja att begränsa den utlämnade mängden personuppgifter. De nya föreskrifterna kan därför initialt medföra smärre anpassningskostnader av engångskaraktär för dessa företag. Därutöver tillkommer inga ytterligare kostnader utöver vad de berörda företagen redan har för utlämning av abonnentuppgifter. Det föreligger därför inte skäl att ta någon särskild hänsyn till små företag.

6.3 Tidpunkten för ikraftträdande och behovet av särskilda informationsinsatser

PTS kommer att, inom ramen för myndighetens tillsynsverksamhet, kontrollera efterlevnaden av föreskrifterna.

Eftersom den nya föreskrifterna medför att de abonnentuppgifter som operatörerna är skyldiga att lämna ut begränsas till namn, adress och telefonnummer, gör PTS bedömningen att det finns skäl att ta fram information om de nya föreskrifterna i direkt samband med deras ikraftträdande.

Utöver detta ser PTS behov av att uppdatera eller komplettera den information som finns på PTS webbplats, liksom sådan information som lämnas till nyanmälda aktörer på marknaden.

Föreskrifterna bör träda ikraft vid samma tidpunkt som den nya lagen om elektronisk kommunikation.

7. Avslutning

7.1 Underrättelse för anmälan till Europeiska kommissionen

I 6 § förordningen (1994:2029) om tekniska regler anges att en myndighet som avser fatta beslut om en teknisk regel som ska anmälas till Europeiska kommissionen i god

tid ska underrätta Kommerskollegium om det förslag som den har utarbetat. Av 1 § samma förordning framgår att bestämmelserna i förordningen ansluter till Sveriges internationella förpliktelser enligt bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (anmälningdirektivet).

I artikel 1.3 anmälningdirektivet anges att direktivet inte ska tillämpas på föreskrifter om frågor som omfattas av unionsbestämmelser för teletjänster som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektivet). Ramdirektivet har upphävts och ersatts av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (kodexen). Enligt artikel 125 i kodexen ska dock hänvisningar till bl.a. ramdirektivet anses som hänvisningar till kodexen.

Enligt PTS bedömning är nu föreslagna föreskrifter inte att se som sådana tekniska regler som ska underrättas enligt nämnda förordning. Någon underrättelse till Kommerskollegium behöver således inte göras.

7.2   Kontaktpersoner

För sakfrågor:

Lars Erik Axelsson, avdelningen för marknadsreglering

lars.erik.axelsson@pts.se

För juridiska frågor:

Kristina Gribbe, rättsavdelningen

kristina.gribbe@pts.se

Bilaga

Förslag till nya föreskrifter

Med stöd av xx § förordningen (2022:xxx) om elektronisk kommunikation föreskrivs följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna författning innehåller bestämmelser om skyldigheten enligt 7 kap. 38 § lagen (2020:xxx) om elektronisk kommunikation för tjänsteleverantörer att, till de som bedriver eller avser att bedriva abonnentupplysning, lämna ut abonnentuppgifter.

2 § I denna författning avses med

abonnentupplysning: förvärvsmässig verksamhet för upplysning om abonnentuppgifter till allmänheten eller för förmedling av abonnentuppgifter för sådant ändamål,

tjänsteleverantör: den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst.

Utlämnande av uppgifter för abonnentupplysning

3 § Tjänsteleverantören ska lämna ut uppgifter om abonnentens namn, adress och telefonnummer, under förutsättning att de har lämnats till tjänsteleverantören och att abonnenten har samtyckt till utlämnandet i enlighet med 9 kap. 18 § lagen (2022:xxx) om elektronisk kommunikation.

4 § Om inte annat har överenskommit ska tjänsteleverantören dels lämna ut abonnentuppgifterna vid ett tillfälle (bulkutlämnande), dels en gång per dygn lämna ut nya och ändrade uppgifter.

5 § I lagen om elektronisk kommunikation, EU:s dataskyddsförordning och i lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning samt i föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen finns bestämmelser om personuppgifter som ska beaktas av tjänsteleverantören och den som bedriver abonnentupplysning.